

Kl. 15:05

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes heller ikke, det skal være en konkurrence om, hvem der har lagt hvilke pakker frem osv. Det, det handler om, er jo en politisk uenighed, der har været igennem lang tid, hvor Socialdemokratiet og andre har sagt, at der er behov for at gøre noget offensivt, og hvor regeringen i alt for lang tid har tøvet og sagt, at der ikke er behov for at gøre noget.

Så er det så, at regeringen lige pludselig må indse, at det faktisk *var* Socialdemokratiet, der havde ret: Der *er* behov for at sætte noget i gang. Man skulle ærligt og åbent erkende det og sige, at man tog fejl, at ens skøn ikke var det rigtige, at det var et fejlskøn, når statsministeren i august sagde, at der ikke kom recession, og at det var et fejlskøn, når statsministeren i januar sagde, at det var landsskadelig virksomhed at fjerne anlægsloftet.

Hvorfor ikke bare være ærlig og sige, at man tog fejl, frem for at lave det til sådan et eller andet skyderi med, at det er erhvervslivet, at det er pressen, og at det er forskellige kommentatorer, som har skudt helt ved siden af? Altså, man kan jo bare være ærlig og sige: Der *er* behov for at gøre noget, Socialdemokratiet viste vejen; vi kom lidt for sent.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:06

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg er meget ærlig. Og til det at være ærlig hører at sige til den danske befolkning: Der findes ikke et vidundermiddel, der kan få den her krise til bare at gå væk. Der findes ikke en pakke eller et magisk tal, som gør, at hvis bare man tager den eller skriver en check ud, stiger arbejdsløsheden ikke. Helt ærligt, hvis det var så let, at man ved at tage et checkhæfte op og skrive 36 mia. kr. ud på, hvad jeg så ikke ved hvad skulle være, for det har vi ikke fået at vide endnu, kunne få det her til at forsvinde, så ville jeg da gøre det; altså, det siger da sig selv.

Til ærlighed hører at sige, hvad man kan, og hvad man ikke kan. Og vi kan tage toppen af krisen, og det gør vi: Forårspakke 2.0 og det, vi har lavet indtil da, redder noget, der ligner 25.000 job, som ellers ville forsvinde. Men vi kan ikke få en stigende arbejdsløshed til at gå væk, hvis vi også skal stå i en situation, når krisen løjer af, hvor vi har styr på tingene og får glæde af, at konjunkturerne vender på ny. Det er derfor, vi

i stedet følger en strategi, hvor vi løbende tager initiativer. Og det er jo ikke små initiativer til de her mange milliarder, jeg listede op før.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har igen meldt sig en medspørger, så jeg giver ordet til hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:08

Ole Vagn Christensen (S):

Ministeren kom ind på, at en indenlandsk pakke ikke kan løse det i forhold til eksporten. Derfor er jeg nødt til at stille ministeren det konkrete spørgsmål: Vil ministeren benægte, at indenlandske initiativer kan føre til, at visse brancher kan forøge eksporten? For så skulle det jo være første gang, at man ikke var i stand til at udvikle eller lave innovation inden for vores indenlandske situation, der ville føre til, at vi kunne få noget eksport ud af det. Lad mig her nævne vindmøllerne, og der kunne nævnes mange andre ting som Oticons høreapparater og alle den slags ting. Jeg håber ikke, ministeren har den opfattelse, at indenlandske initiativer ikke kan føre til, at vi kan få vendt udviklingen.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 15:09

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er klart, at der er forskel på, hvordan man tager indenlandske initiativer, og dem kan man jo tage mere eller mindre klogt. Hvis man udvikler forskning og videnopbygning, fremmer det selvfølgelig også dansk konkurrencekraft på sigt og derved også vores eksportmuligheder, det er vi jo helt enige om.

Men det, jeg bare forsøger at sige, for jeg forsøger faktisk at være rimelig ærlig om det her, er, at når Danmark er en lille åben økonomi, der lever af at samhandle med hele verden, og når krisen har ramt hele verden og vi ser negative vækstrater i Sverige, Norge, Tyskland og England, altså de steder, hvor vi sælger de fleste af vores varer, og i tillæg til det ser en svensk krone på vej ned, en norsk krone, der er gået ned, en pund sterling, der er gået ned, som gør danske varer dyre de steder, så får vi nogle tab på eksportmarkederne, som ikke på den korte bane kan opvejes af, at vi bygger flere skoletoiletter eller flere daginstitutioner eller lægger mere asfalt på de danske veje. Det er jo sandheden om den sag.

Det er jo ikke det samme, som at vi ikke skal gøre de ting. Det er jo præcis også derfor, at re-